Pregaria.cat

Entrada

Acceptació radical

Per SílviaP el dj., 29/05/2025 - 08:00

En un món marcat per la divisió -política, cultural i ideològica- la crida a l'acceptació mai no ha estat tan urgent. A mesura que les xarxes socials amplifiquen les diferències i els conflictes mundials dificulten la capacitat d'escoltar i empatitzar, acceptar-se els uns als altres s'està convertint en un acte revolucionari. L'acceptació no vol dir estar d'acord. Significa reconèixer la dignitat i la humanitat dels altres, fins i tot quan no hi estem d'acord.

A tots els continents, les societats s'enfronten a reptes complexos: guerres, migracions, desigualtat i violència. Aquests problemes posen a prova la nostra voluntat de conviure respectuosament. Massa sovint, la por a “l'altre” condueix a l'exclusió o a l'agressió. Però la història ens ha demostrat que la pau només és sostenible quan es construeix sobre el reconeixement mutu i la inclusió.

Els experts en salut mental afirmen que l'acceptació (de nosaltres mateixos i dels altres) és fonamental per al benestar emocional. Acceptar les nostres imperfeccions fomenta l’autocompassió. Acceptar els altres tal com són redueix els prejudicis i permet entaular veritables diàlegs. En l’àmbit social, aquest esperit d'acceptació radical facilita el camí per a la cooperació i la reconciliació, especialment en situacions de conflicte o entre poblacions dividides.

Les comunitats religioses, quan són fidels als seus ensenyaments, tenen un paper fonamental a l'hora de modelar aquest tipus d'acceptació. Les tradicions religioses ensenyen humilitat, compassió i amor envers la humanitat. Ens recorden que, més enllà de les fronteres de raça, nacionalitat o religió, estem units per una cosa més profunda.

El problema, però, comença amb la manca d'acceptació del que és obvi per als éssers humans: el dret a la dignitat, a la seguretat i a una vida en pau. Hem d'acceptar que hi ha diferents punts de vista i diferències entre els éssers humans, però el que no podem acceptar és la injustícia, la guerra, la pobresa i tot allò que afecta el benestar i la pau de tots els éssers humans, independentment de la seva ètnia, religió o origen.

Com ha dit recentment el recent elegit Papa Lleó XIV: «Si els cristians i els membres d'altres tradicions religioses ens mantenim units, podem ser eficaços per dir no a la guerra i sí a la pau». Les seves paraules són una crida a unir-nos per sobre de les nostres diferències, no per esborrar-les, sinó per defensar junts allò que és correcte, just i veritablement humà.